

— Նյու-Արքի ափ մը հայեր 2.000 զուար
նվիրեցին երեկ Մայր Աթոռին...

Ունիք արդեն հիմա ձեր սեղանին վրա
մեարտայան տառերով լրագիրներ, ուր բարձ-
րաձայն կկարդաք նվիրատվությունները
հիմնադրամներու, հայրենակցական միու-
թյուններու, անհատ հայերու...

— Մուլաթիացի, խարբերողի հայեր բե-
րած են մեծաքանակ նվերներ Մայր Աթոռին
համար և շնչկածագցի, շապին-գարահի-
սարցի հայերու փոքրիկ ընծաներուն վրա,
կհավատամ, պիտի բերել ուզեն իրենց
նվերները սեբաստացի, տիգրանակերտցի,
պոլսեցի, ղմյուռնացի և ամեն տեղացի
հայեր...

Առեր եք ձեր ծուկներուն վրա մեծադիւր
նկարը Ս. Էջմիածնա Մայր Տաճարին: Կդի-
տեք այդ հրաշակերտ կառույցը հնադար-
յան: Ձեր մտքին, ձեր լեզվին վրա կուզան
կանգ առնել անունները շինարար, ստեղծա-
դործող, սքանչելատիւ հայրապետներուն,
որոնք մտածել, բաներ ու տառապել են Հայ
եկեղեցւոյ պայծառութեան համար: Անոնց
հորինած աղօթքներն ու շարականները բառ
առ բառ, տող առ տող հիմա կարձակվին
ձեր լեզվին:

Գրերը իրենց հողմերովն ու սարսուռ-
ներով, իրենց կրակի լեզվակներովն ու ա-
րյան գետակներովը անգամ չեն կրցած սա-
տանեցնել Հայ եկեղեցին: Այդ իրողության
դիտակցութիւնը կամրապնդէ հայուն մեջ
հավատը, որ Վաղարշապատի բլրանց վրա
և Ավարայրի դաշտին մէջ ավանդվեցաւ
ուղմիկ ու ազատասեր մեր պապերուն:

Անոնցմէ մնացած թանկագին ժառանգե-
րեն մեծասքանչ կոթողն է այս օրվան
Ս. Էջմիածնի Մայր Տաճարը, ուր, լուսա-
վորահաստատ Գահին վրա բազմած կռես-
ները Մեծ Հավատաւորը, որուն սրբատառ
պատգամները կնիւրնչեն, կոզկորեն հա-

մայն աշխարհի հայութիւնը: Զուսպ, սա-
կայն անկեղծ ու խանդակաթ հրավերները
Անոր կարագացնեն կթոտ քայլերը հայ ցե-
ղի զավակներուն՝ ուխտի երթալու ի Մայր
Աթոռ, ծնրադրելու, երկրպագելու այն սե-
ղանին առջև, ուր իրենց հետ և իրենց կուշ-
տին պիտի զգան ներկայութիւնը մեծագործ
Վեհափառներուն:

Նպատակ մըն է ուրեմն, որուն իրագոր-
ծումին համար ամերիկահայութեան կող-
մէն է Սրբազան Հայրապետին կողմէն: Լավ
չիտենք, որ վաղը երբ իրականանա այդ
նպատակը, Մայր Աթոռի տպարանի մա-
մուլներուն թափալումին հետ պիտի զեղ առ
զեղ, գիրկ առ գիրկ սեղաններուն վրա կու-
տակվին էջերը այն ծավալուն գրքերուն,
որոնք պիտի գործածվին Հայ եկեղեցւոյ մեջ
ի մխիթարութիւն հայ հավատացյալներուն:

— Պիտի հաջողի մեր այս նպատակը,
մեր քույրերուն և եղբայրներուն զոհարերու-
թեան շնորհիւ:

— Ամերիկայի հայութիւնը հուսախար
պիտի չընեն Վեհափառ Հայրապետը, ես ա-
զոր կհավատամ:

Այս ինչքա՛ն հավատք, այս ինչքա՛ն ան-
կեղծութիւն և ինչքա՛ն ինքնաւստահութիւն
հավաքելով հանձնած ես այս տղուն, Տե՛ր,
որ կկոշվի Աղաճանյան Երվանդ, որուն թիկ-
նեղ, ամուր ուսերուն վրա հաճեք ես զենել
Մայր Աթոռի տպարանի սարքւածքին հա-
մար բացված արշալիկն շատ ծանր, բայց
հաճելի պարտականութիւնը:

Տո՛ւր, Տե՛ր, ուժ, տո՛ւր կամք (մանա-
վանդ սեր ու գործակցութիւն) բոլոր Եր-
վանդներուն, որոնք պիտի ուզեն ամեն
գնով սրբազնագույն այս նպատակը տանիլ
ի հանգրվան:

Ս. ՄԱՆՎԵԼՅԱՆ

(Թոստոն, «ՊԱՏՔԱՐ» օրաթերը,
26 հոկտեմբերի 1956 թ.)

ՆՈՐ ՄԱՏՈՒԱՆ ԾԵՆՈՒԹՅՈՒՆ ՍՈՖԻԱՅՈՒՄ

Նորին Ս. Օծութեան Վեհափառ Հայրապե-
տին ուղղված դեկտեմբեր 9 թվակիր պաշ-
տոնական մի նամակով, Սոփիայի հայոց ե-
կեղեցական խորհուրդը յուրախութեամբ տե-
ղեկացնում է Վեհափառ Հայրապետին, որ
վերջերս, խանդավառ միջոցառում և բարե-
պաշտ հավատացյալների ներկայութեամբ,
հանդիսավորապէս կատարվել է Սոփիայի

հայոց գերեզմանատան մէջ հայ մատուան
հիմնարկների արարողութիւնը:

Մատուան հիմնարկների օրհնութեան մաս-
նակցել են Սոփիայի քահանայական դասը,
դպրաց դասը, զխաւորութեամբ ավագներն
արժանապատիւ Տ. Վահան քահանա Փա-
փազյանի: Այս ուրախ առթիւ ներկա էին
եւ Պոլսի հայկապետ հրաւիրված

Պլովդիվի ավազերեց և վրոնական խորհրդի ատենապետ արժանապատիվ Տ. Գևորգյան, Սարյանը և Գոլարովդրադից հրավիրված արժանապատիվ Տ. Գարեգին քահանա Տյուվերյանը:

Հավատացյալներին՝ համախմբվել Հայ եկեղեցու և առաջնորդարանի շուրջ, միասնական ուժերով և համագործակցությամբ աշխատել, ի շահ թեմի ազգային-եկեղեցական կյանքի և հոգևոտ հայ ժողովրդի:

Սոփիայի հայոց գերեզմանատան մատուան հիմնարկեֆի աւարդութիւնը

Մատուան հիմնարկեքի օրհնութիւնը կատարելուց հետո, եկեղեցական խորհրդի ատենապետ պ. Հայրապետ Գույումճյանը կարդացել է գրավոր մի ուղերձ, այդ առթիվ շնորհակալութիւն հայտնելով Բուզար բաբեխնամ կառավարութեան, և կոչ է արել հայ

Նոր մատուան շէնքը արդեն բաւականին յարձրացել է: Սոփիայի առաջնորդարանը, ազգային-եկեղեցական մարմինները որոշել են մեծ շքով և հանդիսավորութեամբ կատարել մատուան նաւակատիքի և օծման հանդիսութիւնները:

